

TE ITT ÁLL

Pályázat public art művek urbánus környezetben való megvalósítására

Magyar Művelődési Intézet és Képzőművészeti Lektorátus

2009

Pályázó neve: Baglyas Erika

Megpályázott város: Miskolc

A tervezett projekt címe: Köszönöm

A Magyar Képzőművészeti Lektorátus által kiírt TE ITT ÁLL public art művek urbánus környezetben való megvalósítására pályázatra a következő projekttel pályázom.

Helyszín: Miskolc

A tervezett installáció helye:

1. A lépcsős szökőkút támfalának hátsó, íves felülete
2. Feledy ház kapualjában lévő fal

A tervezett installációt a lépcsős szökőkút támfalának hátsó részére képzeltem el, abban az esetben, ha ennek a megvalósulása nem lehetséges második helyszínként az installáció a Feledy ház kapualjában lévő (nem műemléki) falfelületre kerülne.

A tervezett installáció címe, leírása:

Köszönöm

installáció, kőtáblák, vésett feliratok, változó méret, 2009

A hálaadó falakon elhelyezett hálaadó táblák mintájára egy köszönő falat szeretnék létrehozni. A köszönőfal inspirációja a szakrális hálaadás praxisa, melyet volt szerencsém múlt évi római ösztöndíjam során tanulmányozni. A közterületeken váratlanul felbukkanó kőtáblákkal beborított falfelületek egy-egy szent képmása köré szerveződnek, kultikus helyként szokásokat generálva az ott élőkben és az átutazókban egyaránt. A hálaadás gesztusa mindenképpen vallásos természetű; imákba foglalt könyörgések beteljesüléséért kifejezett alázatos köszönet, vagy egyszerűen az isteni gondviselésre adott válasz.

Tervezett munkámban e szakrális jelleg – tartalmi vonatkozásainak tekintetében – háttérbe szorul, és csak formai megoldásában, a kivitelezésben emlékeztet a hálaadó falra. Esetemben nem a hála áhítata és kifejezésre juttatása dominál, hanem a köszönet kinyilvánításának egyszerű módja.

A mindennapi életben a köszönetnyilvánítás szokásrendszere felszínessé és tartalomfosztottá vált. A közbeszédben elhangzó „köszönöm” üres közhely, csak szófordulat, melyet nem igazán veszünk komolyan. A közéletben a köszönetnyilvánítás az etikett része, inkább magatartásforma, mintsem olyan tett, amelynek komolyan vehető, valódi értelme van. A formalitásnak ez a módja rossz példaértékű, és az emberi kapcsolatrendszerekben éppúgy jelen van, mint a médiafelületeken. Ezzel szemben, az „az a baj” kifejezés szinte életérzéssé vált; a panasz kultúra gazdagodik, a közbeszédből a magánéletre is áttevődik, megtölti kapcsolatainkat, gyakran embertársainkat használjuk panaszfalként. A köszönőfal ennek ellenébe kíván menni, hogy a „minden rossz”-ban vegyük észre: „van, ami jó”.

A projekt előmunkálatai során arra buzdítanám az embereket, hogy mindennapi dohogásaik, elégedetlenségeik közepette keressenek, találjanak valamit, amiért köszönetet tudnak mondani. Terveim szerint, a Miskolci Galéria segítségével felhívásomat különböző fórumokon keresztül juttatnám el az emberekhez. (pl. e-mail listák, helyi újság, rádió, TV csatornáin keresztül iskoláknak, különböző munkahelyeknek, közösségeknek...stb). A

felhívás lényege, hogy mondjanak köszönetet valamiért, amiről úgy érzik „megér annyit”. Egy ember – ebben az installációban – egy dologért mondhat köszönetet, melyet egy mondatban kell összefoglalnia. Bárkinek bármit meg lehet köszönni. (Pl. Köszönöm, hogy...; Köszönöm ezt vagy azt...; stb). Egy kikötés van: a mondatban szerepelnie kell a köszönöm szónak (és nem szerepelhet benne semmiféle rágalom, amely köz- vagy egyéni érdekeket sért).

A miskolci lakosság mellett a művészeti élet szereplőit is felkérném, mondjanak köszönetet. A hozzám beérkező köszönetnyilvánításokat különböző méretű kőtáblákba (a sírköveseknél található maradék, hulladék kőlapokba) vésve szeretném megjeleníteni egy erre kiválasztott falfelületen. Minden köszönetnyilvánítás önálló táblára kerülne, melyet a hálaadó falak mintájára helyeznénk el a kiválasztott falfelületen. A köszönetek kőbe vésése az állandóságnak felajánlott gesztus, mintegy megteremtve annak legitimitását, ami ma kiveszni látszik. A fal kvázi műemlékké válik, amely maradandó.

A TE ITT ÁLL projekt kezdetekor a kész táblákat kihelyeznénk a helyszínre, majd az arra járók az elolvasott köszönetektől inspirálva újabb köszöneteket juttathatnának el pl. a Miskolci Galéria udvarán, vagy a fal mellett elhelyezett urnába dobva. Egy kőfaragó team, előzetes egyeztetés alapján az újonnan beérkezett szövegeket a projekt végéig (megegyezés kérdése, de) kb.4 napon belül kőbe vési, és a helyszínen elhelyezi.

Terveim szerint a köszönőfal előkészületi fázisában aktivizálja a helybélieket. A hozzám eljuttatott köszönetüket megjelenítjük a köszönőfalon. Ennek – vagyis munkájuk – eredményét viszont látják a köztéren, azaz közvetett módon, de nyomot hagynak környezetükön, lakóhelyükön. A projekt – legjobb reklámként – egymás között (helyi közeg) beszédtemává válik, az is megnézi majd, aki addig esetleg nem tudott róla, megmutathatják egymásnak, így talán mások is köszönetet szeretnének nyilvánítani. Reményeim szerint a köszönőfal olyan helyszínné válik, ahová szívesen járnak az emberek. Ezért, azt szeretném, ha a projekt befejeztével a falon elhelyezett táblák ott maradhatnának. Valamint, a már kirakott kőtáblákon kívül a későbbiekben is bárki elhelyezhesse köszönetét.

Baglyas Erika

Budapest, 2009. július 2.